

PLANA JOVE

Presentació

Avui és a tu, jove del nostre poble, a qui ens dirigim. És només per assabentar-te que hem pensat de fer, en la revista «Ronsana», un apartat dedicat i fet al nostre nivell, al nostre gust, és a dir fer una «plana jove».

Hem pensat (això no vol dir establert i per tant acceptem tota mena de proposicions) que en aquest racó nostre podem parlar de tot el que faci, d'alguna manera, referència als joves; sense descartar el parlar de temes i coses que fan i toquen més a les generacions anteriors a la nostra, perquè seria molt bo de veure què en pensem nosaltres.

Naturalment, si tens alguna «creació literària» teva també s'acceptarà, és dir si alguna vegada t'has sentit poeta o novellista i encara no has tingut possibilitat de donar a conèixer els teus dots literaris al públic, pots fer-ho a través de «Ronsana» o millor des de «Plana Jove» de «Ronsana».

Fóra molt interessant que donessis la teva opinió, encara que fos contrària a la que algú o altre hagi pogut escriure abans que tu.

Queda prou clar, em sembla, que els autors d'aquesta hauríem d'ésser els joves, principalment nosaltres: els de Sta. Eulàlia.

És molt fàcil que algú en llegir aquestes ratlles li sembli molt ferm portar-ho a terme, però que automàticament pensi: jo no se escriure, o bé, jo no tinc temps per poder fer-ho, etc., però la nostra intenció és d'expressar una idea qualsevol que sembli que pugui interessar, i escriure-la, senzillament «tal com raja», sense retòrica; això vol dir que donem preferència als articles curts, encara que si algun mes hi ha un article llarg que hagi d'ocupar tota la plana, també es publicarà.

Res més, sinó que t'animis i, després, esperem veure la teva firma en el pròxim número de «Ronsana», en la plana dedicada als joves.

«Equip plana jove»

Ens han «quintat» . . .

Sí. Vam rebre avís dient que, si no ens presentàvem tal dia, a tal hora, a tal lloc, amb tots els documents a la mà, ens declararien PROFUGOS (ai, uix... quin nom tan lleig!). Cal dir que hi érem tots. Era un diumenge. Era al migdia i feia un bon... (ai, no, dispenseu, de sol no en feia). Ens van quintar. La primera «quintada», podríem dir. Tot plegat res de gaire estrany. És quelcom que cada any passa a uns quants mascles nacionals joves (com una malura).

Però es produeix una situació, com a mínim, divertida: tothom desitja patir algun mal: es cotitzen els peus plans, les llagues d'estómac són una alegria, ser fill de vídua és una benedicció del cel... Més, ai!, normalment tots tenim la desgràcia de no patir cap d'aquestes desgràcies. Llavors algú ens fa memòria d'allò que estudiàvem als llibres de F.E.N. («Formación del Espíritu Nacional») que parlava del «orgullo de defender a la Madre Patria, etc., etc.», i ens conformem. No hi ha mal que per bé no vingui, segons la dita.

Per tant, passem els tràmits amb el cap alt i un somriure de satisfacció als llavis. Un cop tallats, pesats, mesurats de pit (inflat i desinflat), revisats, vacunats, firmats i retratats... ja està. Ja ens sentim una mica militars. Vaja, que ja ens vénen ganes de començar a marcar el pas.

UN «QUINTO»

El que s'aprofita de Granollers i el que es podria aprofitar

El jovent del nostre poble aprofitem de Granollers solament dues coses, i aquestes, com sabem molt bé, són: el ball i el cinema. És que a Granollers no fan res més o és que aquestes dues coses són un costum monòton que no deixa veure les altres?

Aquesta és la pregunta que tots i cada un de nosaltres ens hauríem de plantejar, perquè no és pas veritat que a Granollers solament facin ball i cinema. El que passa és que el jovent, pel costum i la facilitat que aquestes dues coses contenen, no veuen les altres coses, més aviat no les volen veure. Per què? Tothom deu tenir les seves raons, però una raó que deu ésser molt probable és, com deia abans, la facilitat i tranquil·litat amb que normalment aquestes coses plantegen. Com que les altres activitats (per exemple: obres de teatre, cine-forum, conferències, cursos de teatre, exposicions, etc.) plantegen problemes i no pinten les coses tan de color rosa com els esplais